

# ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

*Svetega Jerneja in Svetega Antona Padovanskega*



*Leto XXI.; številka 502 datum 18. 3. 2018*

In spet je pomlad. Pomlad, ko vse začenja znova brsteti. Kot takrat, ko jo je v zori mladosti presenetilo neverjetno Božje povabilo, ki ga ni povsem razumela, kot danes, ko ne razume, zakaj mora njen Sin, Božji Sin, svoje življenje skleniti še bolj neverjetno, kot ga je začel. Takrat v revnem hlevu, ki so ga ogrevala le telesa in sapa živali in kjer je veselje nad novim rojstvom v hipu prekril boj za Njegovo življenje in beg; zdaj po veličastnem kraljevskem sprejemu v Jeruzalemu pa v tednu dni obsojen na smrt, v cestnem prahu, znoju in krvi molče hodi svojo zadnjo pot ... Zdaj, ko stopa za Njim, ki ga tako zelo ljubi, kot lahko ljubi le mati, po težki in kamniti poti, ki ga vsega prebičanega, s trnjem kronanega in opljuvanega vodi na najbolj sramotno smrt, bolečina slovesa kljuje in kljuje v njeno strto srce, a ona znova in znova ponavlja svoj "zgodí se". In ne preneha ... Vedno znova in znova, čeprav vse v njej kriči od bolečine obupa ... Pred očmi se ji odvija njuna zgodba; zgodba matere in Sina, njune ljubezni. Njegovega prvega joka, prvega objema v naročju, prve nežnosti, prvega nasmeha, prvih besed, prvega strahu pred izgubo Njega, ki ga je ljubila bolj kot svoje življenje ... Kako lep otrok je bil. Lep, ker je bil dober in pozoren, nežen in sočuten, pravičen in usmiljen, pripravljen pomagati v stiski, vedno pripravljen vsakomur iti naproti ... On, ki je vse, ki so ga hoteli poslušati, učil o Božjem kraljestvu. On, ki je jemal otroke v svoje naročje. On, ki je dajal lačnim kruha. On, ki je delal čudeže. On, ki je ozdravljaval trpeče in obupane. On, ki je odpuščal grehe. On, ki je vsem ponujal možnost novega začetka. On, ki je z vsem svojim bitjem ljubil svojega Očeta in ga približal ljudem kot še nihče ... On, ki je svojega dragega prijatelja obudil od mrtvih ... Zdaj umira sam ... Da, On, njen Sin, Božji Sin, je ljubil ljudi! Tako zelo jih je ljubil in jih ljubi. Tudi te, ki so ga izdali in ga zdaj, skupaj z njeno bolečino, pribili na križ. Tudi te, ki v imenu Boga, ki je vedno le ljubil, ubijajo njenega in Njegovega Sina, saj zlo ne more trpeti Ljubezni ... Umira, ker ljubi in ker je ljubil ... Še zdaj jim odpušča, v svojih zadnjih besedah ... Njegova ljubezen je močnejša, močnejša od zla in nič smrti, v katerega žrelo ga hočejo vreči; kot je njena ljubezen močnejša od izgube Njega, ki je bil vse njeno življenje. Z Njim, ki je bil postavljen v padec in vstajenje mnogih, znova in znova, vedno glasneje ponavlja svoj "zgodí se" in strta od bolečine Njegovo mrtvo telo v popolnem zaupanju izroča Njemu, ki ji Ga je podaril; Njemu, ki Ga je podaril vsem ljudem. Njegovemu Očetu, ki ljubi, kot je ljubil On ... In trdno veruje, da je Njegova Ljubezen močnejša tudi od smrti ... V praznini smrti, ki ni več konec, zdaj klije, brsti ... **ŽIVLJENJE!**

**Od 19. do 23. marca 2018 želim obiskati »z zakramenti« ostarele, bolnike in invalide na domu. Pokličite in jih prijavite ter jim omogočite prejem zakramentov!**

Pon., 19. 3. <b>JOŽEF, mož Device Marije</b>	Ob 17. uri za + Alojza Kumra, obl. ter starše Plevnik, 3 sestre in 3 brate
Tor., 20. 3. Klavdija	Ob 17. uri za + Jožefa Planinšiča in vse + na Burggrafovem
Sre., 21. 3. Nikolaj iz Flüe	Ob 8. uri za žive in + župljane
Čet., 22. 3. Lea	Ob 17. uri za + Mirka Pušnika in brata Jožefa
Pet., 23. 3. Turibij	<b>SPOVEDNI DAN ... priložnost za sveto spoved ...</b> <i>v župnijski cerkvi sv. Mihaela v Radljah ob Dravi od 8.00 do 18.00</i> Ob 17. uri <b>Križev pot</b> oblikujejo veroučenci <b>5. razreda – nato daritev</b> za + Janka, Leopoldino in Gabrijelo Roškar ter sorodnike
Sob., 24. 3. <b>GOSPODOVO OZNANJENJE</b> <i>(liturgično praznovanje)</i>	<b>Ob 9. uri otroško – mladinska delavnica »PEGL«.</b> <i>Vabljeni!</i> Ob 15. uri v Josipdolu za + Daniela – Dančija Cvetko in sorodnike Ob 17. uri za + Marka Urha
<b>Prehod na poletni čas</b>	

**Bogoslužje velikega tedna nas usmerja v največjo skrivnost naše vere, v Kristusovo vstajenje.** Vrhunec velikega tedna je velikonočno tridnevje: **veliki četrtek, veliki petek in velikonočna vigilija na veliko soboto, ki nas uvede v veliko noč.** Ti dnevi vsebujejo najgloblje sporočilo krščanstva: **pripovedujejo o trpljenju, smrti in vstajenju Božjega Sina Jezusa Kristusa ter o postavitvi zakramentov svete evharistije in mašniškega posvečanja.** Velikonočno tridnevje Gospodovega trpljenja in vstajenja se začne z večerno mašo na veliki četrtek, ima svoje središče v velikonočni vigiliji in se konča z večernicami nedelje Gospodovega vstajenja.

Ned., 25. 3. <b>6. POSTNA, CVETNA NEDELJA NEDELJA GOSPODOVEGA TRPLJENJA</b>  <b>Ob 8. uri pri sv. Lenartu blagoslov zelenja,</b>	<b>Na cvetno nedeljo nam Cerkev bere poročilo o Jezusovem trpljenju in smrti ali pasijon.</b> <i>Ob tem pretresljivem besedilu se je razlagalcem vedno postavljajo vprašanja, kdo je odgovoren za Jezusovo smrt: Judje ali Rimljani? Ali je Jezus umrl zato, ker se je razglašal za Mesija, torej zaradi verskih razlogov, ali pa zaradi političnih, ker naj bi bil ščuval k uporabi proti Rimljanom? Znanstveniki so ugotovili, da so Jezusa obsodili tako Judje kot Rimljani. Njegovo obsodbo je izzval nenavaden splet verskih in političnih razlogov. Najbolj neposredno odgovornost gotovo nosijo tedanji judovski voditelji, nikakor pa ne vsi takratni Judje, še manj seveda kasnejši judovski rodovi. Še bolj temeljno vprašanje je, zakaj je moral Sin človekov sploh trpeti. Odgovor bomo našli, če pomislimo na Judovo izdajstvo, na Petrovo zatajitev, na Pilata, ki si umiva roke, na</i>
---	--

<p><b>»peglov«, procesija v župnijsko cerkev in nato daritev</b></p> <p>za + Antona Ladinika, Justino in Jožefa Vajsa ter Milana Lesjaka</p> <p><b><u>Ob 10. 30</u></b> na Sv. Antonu za + Mirana Mravljaka</p>	<p>vojake, ki si pohlepno delijo obsojenčeva oblačila, na morilca Barabo in oba razbojnika. V njih se nam odkriva resničnost, ki je pripeljala Jezusa na križ: <b>to je bila teža grehov vsega človeštva. »Sam je na svojem telesu ponesel naše grehe na les,«</b> piše apostol Peter. <b>»Zaradi naših grehov je bil ranjen, potrč zaradi naših hudobij«</b> (Iz 53,5). <u>Za vsemi omenjenimi stojijo množice, ljudje vseh časov, stojimo tudi mi.</u></p> <p><i>Ko na cvetno nedeljo poslušamo pasijon in bralec zapre knjigo, pomislimo, da se ta zgodba pravzaprav še ni končala. »Nekdanji tožniki so mrtvi, priče so odšle domov. Sodnik je zapustil sodno dvorano. Toda <u>Jezusov proces še vedno traja.</u>«</i> Tako končuje svojo knjigo judovski pisec P. Winter, ki opisuje te dogodke. Jezusov sodni postopek še traja in se ponavlja v vsakem učencu in v vsakem človeku, ki trpi in je preganjan zaradi pravice. Obnavlja ga vsakdo, ki s odloči za greh in se s tem pridružuje vpitju množice: »Ne tega, ampak Baraba! Križaj ga!«</p>
---	--

**Velikonočne počitnice: od 26. 3. do 6. 4. 2018**

<p>Pon., 26. 3. PONEDELJEK VEL. TEDNA</p>	<p>Ob 19. uri za + Jožico Turičnik in starše ter vse umrle na Urhovem</p>
<p>Tor., 27. 3. TOREK VEL. TEDNA</p>	<p>Ob 19. uri za + Dragico Laznik</p>
<p>Sre., 28. 3. SREDA VEL. TEDNA</p>	<p>Ob 8. uri za + žive in + župljane</p>
<p>Čet., 29. 3. <b>VELIKI ČETRTEK</b></p> <p><b>Ob 16. uri</b> na Sv. Antonu za + Ljudmilo Kristan</p> <p><b>Ob 19. uri predstavitev prvoobhajancev in njihovih staršev</b> <u>nato daritev</u> za + Antonijo Verdnic in starše Stramec ter brata Jožeta</p>	<p><b>Veliki četrtek je praznik evharistije in praznik duhovništva.</b> Na ta dan se spominjamo, kako je Jezus obhajal zadnjo večerjo s svojimi apostoli. Pri tej zadnji večerji je postavil zakrament sv. maše ali evharistije ter zakrament mašniškega posvečenja.</p> <p><b>Krizmena maša ...</b> Na veliki četrtek dopoldne škofje ordinariji skupaj z zbranimi duhovniki in ljudstvom v stolnih cerkvah darujejo <b>krizmene maše</b>, ki so ime dobile po posvetitvi oljčnega olja v sveto krizmo. Oljčno olje, obogateno dišavnimi zelišči, nad katerim škof moli posvetilno molitev, postane sveta krizma. Škofje in duhovniki sveto krizmo uporabljajo pri podeljevanju zakramentov (krsta, birme ter mašniškega in škofovskega posvečenju) ter pri posvetitvi oltarja ali cerkve. Pri krizmeni maši škof blagoslovi tudi krstno in bolniško olje, ki se uporabljata pri podeljevanju zakramenta krsta oziroma bolniškega maziljenja. Duhovniki pri tej maši obnovijo duhovniške obljube in s tem pokažejo povezanost s škofom in stolno cerkvijo.</p> <p><b>Sv. maša Jezusove zadnje večerje z učenci ...</b> Na veliki četrtek zvečer praznujemo postavitev zakramentov svete evharistije in</p>

<p><u>med daritvijo</u> – sv. mašo <b>obred</b> <b>umivanja nog</b></p>	<p>mašniškega posvečenja. Jezus je pri zadnji večerji izročil svoje telo in kri v jed in pijačo. Obenem je postavil zapoved medsebojne ljubezni, kar je simbolično storil z gesto umivanja nog učencem. Po zaključku maše duhovnik s spremstvom prenese posodo s posvečenimi hostijami, zakramentalno navzočega Jezusa, iz tabernaklja na posebno mesto oz. v »ječo«, ki predstavlja Jezusovo trpljenje v vrtu Getsemani.</p>
<p>Pet., 30. 3. <b>VELIKI PETEK</b> <b>GOSPODOVEGA</b> <b>TRPLJENJA</b> <b>Strogi post in</b> <b>zdržek</b></p> <p><b>Ob 18. uri</b> <b>Križev pot</b> – od cerkve sv. Lenarta v župnijsko cerkev</p> <p><b>Ob 19. uri</b> <b>opravilo v čast</b> <b>Gospodovemu</b> <b>trpljenju</b></p> <p><b>Molitev pri</b> <b>Božjem grobu</b></p>	<p><b>Križev pot telesa</b> <u>Uvod:</u> <i>Moje telo. Pozabljeno, na tihih potih, na poti za Gospodom.</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1. <i>Obsodbe, nalaganje bremen, krivice, vse kar mi ukrivlja in krivi hrbtenico.</i></li> <li>2. <i>Naloženo breme. Strah, če bodo noge zmogle iti vso pot.</i></li> <li>3. <i>Telo na tleh. In breme, križ, ki pritiska na že tako onemoglo telo. Obup, da ne bo šlo.</i></li> <li>4. <i>Pogled, samo pogled. In občutek, nekdo je z menoj. In nova moč plane v telo.</i></li> <li>5. <i>Z ramo ob rami. Telo ob telesu. Drugače gre, telo oživi.</i></li> <li>6. <i>Dotik obraza, dotik telesa. Neverjetno, samo en dotik in kakšna pomoč. Hvala.</i></li> <li>7. <i>Ko ni pogleda, ni dotika, ni pomoči – telo pade. In vsa bremena padejo nanj.</i></li> <li>8. <i>Na pol poti pogledam nazaj. Pogled nazaj mi da pogum, da se potolažim, in tolažim druge.</i></li> <li>9. <i>Ko tolažim druge, jim hočem pomagati, se mi zašibijo kolena... Ne morem pomagati vsem... in treščim na tla.</i></li> <li>10. <i>Ko sem nag, drugače čutim telo; kako veličastno je ustvarjeno, kako dobro deluje, se obnavlja.</i></li> <li>11. <i>Šele, ko odpoveduje, postajam hvaležen za svoje telo. Ko so roke pribite, se zavem, kako dobro in lepo je delati, gibati.</i></li> <li>12. <i>Najprej so pribite roke, nato noge... Ko ne morem več gibati. Potem odpove še srce. Počasi odpovedujejo organi. Ampak, to je že čisto na koncu. Pomembno je, kaj je bilo poprej.</i></li> <li>13. <i>Ne vem, zakaj ni vseeno, če moje mrtvo telo pač nekam odložijo. Tudi mrtvo telo si želi v naročje. V končni fazi, v Božje naročje.</i></li> <li>14. <i>Ja, grob. Počitek v materi zemlji. Rekel bi, v naročju zemlje. Čudovita podoba tega, kar verujemo: počitek v objemu Boga.</i></li> </ol>

Sklep: Tu je moje telo. Z vsemi postajami, ki so že bile... in z vsemi, ki še pridejo... in prišle bodo na vrsto vse... Zdaj prehaja to telo k bogoslužju. Prehaja tja, kjer se zgodi spremenjenje. Tja, kjer padlo telo znova vstane, kjer mrtvo telo spet živi.

Sob., 31. 3.  
**VELIKA  
SOBOTA**

Ob 7. uri  
blagoslov ognja

Ob 9. uri  
na Sv. Antonu  
blagoslov ognja  
in velikonočnih  
jedil

Blagoslov  
velikonočnih  
jedil v ribniški  
župniji  
ob 10. in 15. uri v  
župnijski cerkvi  
ob 11. uri  
pri Mariji in  
ob 12. uri  
v Josipdolu

Je dan Gospodovega počitka. Že zjutraj je blagoslov ognja. Tihota jutra spominja na Jezusa v grobu. **Najsvetejše v Božjem grobu je ves dan izpostavljeno v molitev in češčenje.**

Velikonočni blagoslov jedil ima posebno simboliko. **Namen blagoslova je, da se zavemo Božje dobrote in darov, ki smo jih prejeli od Boga, ter da začutimo Božjo bližino in navzočnost v vsakdanjem življenju. Blagoslov prebudi misel in hvaležnost za milosti, ki izhajajo iz velike noči.** Velikonočna jedila v domu in družini ustvarjajo »Božje okolje« in so podoba velikonočne večerje, ki jo je Jezus obhajal s svojimi učenci, in hkrati podoba daritve sv. maše – velikonočne gostije, na katero smo vsi povabljeni.

### VELIKONOČNA VIGILIJA

**z njo začenjamo obhajati Jezusovo vstajenje.**

**I. del velikonočne vigilije je SLAVJE LUČI.** (S seboj prinesemo sveče).

Slavje luči doseže vrhunec v sprevedu k oltarju, s slovesno peto hvalnico velikonočni sveči;

**II. del je BESEDNO BOGOSLUŽJE**, v katerem poslušamo poročila o odrešenjskih delih,

ki jih je Bog storil za človeštvo skozi zgodovino odrešenja.

**III. del: KRSTNO BOGOSLUŽJE.** Iz Jezusove smrti in vstajenja izvirajo zakramenti s krstom na čelu.

Sledi **IV. del: EVHARISTIČNO BOGOSLUŽJE ali sveta maša**, ki je vrhunec in središče življenja kristjanov.

Ta najvišja oblika bogočastja je naša moč in tolažba, ker nam kaže kako velik je Bog v Njegovi ljubezni, ko se vedno znova daruje za nas.

Kaže nam, da smo namenjeni v večnosti in da smo končno v Božjih rokah, tudi kadar tega morda ne razumemo.

**Ob 16. uri** na Sv. Antonu za + starše Kramljak ter Marijo in Nikolaja Urha

**Ob 19. uri** za + Ivana Pogača

Ned., 1. 4.  
**VELIKA NOČ  
GOSPODOVEGA  
VSTAJENJA**

Grob je prazen. Glavna novica tega jutra. Glavna novica vse zgodovine človeštva, ker se zaradi nje prihodnost vsega sveta odvija povsem drugače. Res, **grob je prazen.** A ne zadošča, da o tem samo poslušamo. To moramo tudi sami videti, to moramo tudi

Ob 8. uri  
**VSTAJENJSKA,  
VELIKONOČNA,  
PROCESIJA**

nato daritev  
za + Elizabeto in  
Franca Petruna

**Ob 10. 30**  
na Sv. Antonu  
za + Antonijo in  
Antona Žebreka

sami ugotoviti in spoznati; danes moramo iti do njega tudi mi. Vsak od nas mora to jutro vstati in se odpraviti do svojih grobov, do svojih razočaranj, do svojih neuspehov in žalosti in obupa, kamor smo položili svojega Boga, govoreč: »Ni ga več, mrtev je.« Vsak mora iti do svojega groba in stopiti vanj in videti in verovati: »Ni ga tukaj.« **Gospod je vstal.** Potrebujemo to. Sicer je življenje brez smisla. Sicer v meni zmagujejo porazi in smrti in obup. Če pa vem, če se prepričam, da Gospod živi, da je ljubezen premagala zlo, da je življenje premagalo smrt, potem bo moje življenje povsem drugačno. Potem bom vedel, da mi ne smrt ne sovražstvo ne moreta uničiti ničesar, kar počnem z ljubeznijo. Potem bo moje življenje polno upanja. Potem bom v svoj svet prinašal veselje in optimizem. A za to je treba opraviti **pot, velikonočno pot. Pot, ki sta jo opravila Peter in Janez, žene, pot od oči do srca. Pot vere je to. Pot, na kateri najprej pozabim, da je resnično samo tisto, kar je oprijemljivo. Pot, na kateri si dovolim Boga in kar je Božjega v meni. Pot, na kateri nato opazim znamenja velike noči, tako gosto posejana v mojem življenju. Znamenja, ki mi govorijo, da je v mojem trpljenju bližina, da je v mojem trudu plačilo, da je v mojem življenju ljubezen, neskončna ljubezen Boga. Kdor gre po teh znamenjih, bo prišel pred prazen grob, videl in odšel od njega poln miru. Ker je Gospod res vstal. Ker je ljubezen večna.** In če to vem, moje življenje ne bo več imelo ne strahu ne obupa. Samo gotovost, upanje in veselje, velikonočno veselje.

**Veselimo se! Gospod je vstal! Aleluja!**

## VELIKONOČNO VOŠČILO SLOVENSКИH ŠKOFOV

»Gospod je vstal! Zares je vstal!« To je veselo sporočilo velikonočnega dogodka, ki ga nestrpno pričakujemo ves postni čas. Ob tem sporočilu slišimo in izrekamo še druge vzklike: »Radujte in veselite se!«, »Odrešeni ste, aleluja!«, »Smrt in greh sta premagana, aleluja!« Morda se bo kdo od ljudi pri navedenih vzklikih vprašal: Kaj to pomeni? Zakaj je Jezus vstal od mrtvih? Česa sem pa jaz rešen? Kaj vse to praznovanje pomeni in kako konkretno to vstopa v moje življenje?

Naše voščilo ob velikonočnih praznikih je hkrati **molitev in prošnja k Svetemu Duhu za veselje in sprejemanje velikonočne skrivnosti.** Na binkoštni dan so apostoli prejeli Svetega Duha, da so razumeli in v polnosti vstopili v skrivnost velike noči: Jezusove daritve in odrešenja. V skupnosti Cerkve so se ljudje veselili, se dali krstiti, oznanjali Jezusovo vstajenje in živeli novo življenje; življenje prenovljenih ljudi, življenje velikonočnega kristjana.

Bratje in sestre, najprej vas ob prazniku vabimo **k veselju nad lastnim krstom:** nad tem, da smemo biti po skrivnosti Jezusove smrti in vstajenja člani Cerkve, udje Kristusovega

skrivnostnega telesa. Vabimo vas tudi **k veselju nad zaupanim poslanstvom**, ki nam ga izroča vstali Jezus: poslanstvom v krščanskem občestvu, župniji, redovni ali drugi skupnosti, družini, narodu, človeštvu ... V hvaležnosti se veselimo, da smemo sodelovati z vstalim Gospodom in služiti s svojim delom, z molitvijo in darovanim trpljenjem.

Zato voščimo vsem duhovnikom, redovnikom in redovnicam, vsem vernikom doma in po svetu, posebej bolnim in trpečim, da bi bili **odprti Svetemu Duhu za prejem oznanila**; da bi **vaša srca napolnilo veselje zaradi odrešenja**; da bi to skrivnost sprejeli kot **neizmeren dar**; da bi **vstali Jezus vstopil v vaš vsakdanjik in vse medsebojne odnose**; da bi **to veselo novico posredovali še drugim ljudem!** *Vaši škofje*

<p>Pon., 2. 4. <b>PONEDELJEK V VELIKONOČNI OSMINI</b> <b>»Emavs«</b></p> <p><b>Ob 8. uri</b> za + Krist(in)u Mihelič</p> <p><b>Ob 10. uri</b> <b>na Janževskem vrhu</b> za + Ignaca Kaiserja</p>	<p><b>Molitev z učencema iz Emavs</b> <i>Moje oči so zastrte in moj spomin se izgublja v nekem filmu z vedno istim dogajanjem: Moje upanje je izgubljeno, moja vera ogoljufana, moja ljubezen opljuvana, obešena in osramočena in truplo ukradeno. Za mano moj Jeruzalem, kamor se v grozi obračam. Pred menoj Emavs, kjer me čaka počitek na poti v neznano. Povej mi, neznani spremljevalec, kaj se je v resnici zgodilo in kdo je ta, ki sem mu verjel. Osvobodi me grozne praznine, misli, ki se jih oklepam, in odpri ječo mojega ujetega spomina. Ostani pri meni, tuji prijatelj, kajti večer bo in moj dan se bliža h koncu – če mi ne boš ti lomil kruha in te ne bom spoznal. Amen.</i> <i>Georg Lengerke – Molitvenik za mlade</i></p>
<p>Tor., 3. 4. Sikst I.</p>	<p>Ob 19. uri za + Janeza Fekonja, obl. ter starše Plevnik, 3 sestre in 3 brate</p>
<p>Sre., 4. 4. Izidor Seviljski</p>	<p><b>Doma ne bo daritve – sv. maše/</b></p>
<p>Čet., 5. 4. Vincencij Ferer</p>	<p><b>Prvi četrtek</b> - ob 19. uri za + Gregorja Miklavca</p>
<p>Pet., 6. 4. Viljem</p>	<p><b>Prvi petek</b> - ob 19. uri za + Frančiško Zaveršnik</p>
<p>Sob., 7. 4. Janez de la Salle</p>	<p><b>Prvi sobota</b> - ob 19. uri za + Ruperto Plemen - <u>po maši</u> <b>srečanje staršev, krstnih botrov in veroučencev 3. razreda</b></p>
<p>Ned., 8. 4. <b>2.</b> <b>VELIKONOČNA – BELA NEDELJA NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA</b></p>	<p><b>»Blagor tistim, ki niso videli, pa so veroval!«</b> (prim. Jn 20,29). <i>Nekateri menijo, da Jezus te besede namenja nam, ki Vstalega ne moremo več videti v živo in bi naj verovali. Toda če je Tomaž podoba naše vere, potem moramo te Jezusove besede drugače razumeti. <u>K naši veri vedno sodi dvoje: da smemo kot Tomaž Vstalega videti, izkusiti in se ga dotakniti, da pa ga istočasno gledamo in ne vidimo.</u> V našem življenju so obdobja, ko ne vidimo ničesar in ničesar ne izkusimo. Svojo vero bi radi in jo smemo poglobljati z izkušnjami,</i></p>

**Prva nedelja –  
darovanje za  
potrebe župnij**

Ob 8. uri  
za + Daniela Frica

Ob 10. uri  
na Sv. Antonu  
za + Marijo Ričnik

Ob 11.30  
»pri sv. Lenartu«  
za + 4 brate in  
sestro ter starše  
Hrastnik

vendar je na izkušnje ne smemo vezati. Izkušenj ne moremo izsiliti: k poti naše vere sodi, da hodimo pogosto skozi puščave, skozi praznino in temo. In ničesar ne vidimo. **Jezus blagoslavlja tiste, ki ne vidijo, a vendar verujejo.** Očitno obstaja še višja stopnja vere, do katere nas želi pripeljati. **Vera presega izkušnjo.** Vera je pogosto »neizkušnja« – toda v tej »neizkušnji« je vseeno trdna naveza na Boga, nevidnega in nedosegljivega. To »neizkušnjo« poznajo mnogi verniki: tičijo v temni luknji, v svoji temi ne vidijo nobene luči. Trpijo ob svojih ranah in ne čutijo nobene spremembe. Vendar kljub temu **verujejo, da so v Božji rokah.** Ne gre samo za to, da Jezusa ne vidimo več, kot so ga lahko videli njegovi učenci. Gre za osnovni problem, ko nas doletijo časi: ko ne vidimo ničesar od tega, kar nam obljublja Sveto pismo, ko ne občutimo nobenega olajšanja, nobene osvoboditve iz svojih strahov, ko ni ne tolažbe in ne tolažnika, in ko na koncu predora ne vidimo nobene luči. **Kdor v tej temi lahko kljub temu veruje, je blagoslovljen.** Jezus ne blagoslavlja nemogočega: sam je imel takšne izkušnje. V smrtnem boju na križu, ko se je zdelo vse brezizhodno, je kljub temu veroval in ostal v trdnem stiku z Očetom. **Velika milost je, da lahko verujemo, četudi ne čutimo Božje bližine, četudi nimamo ob sebi človeka, ki bi nam stal ob strani in nam vlival upanje. To je dar, da v globini našega srca ostaja vera, ki nam je ne more nihče vzeti. Jezus blagoslavlja tiste, ki ne vidijo pa verujejo.**

Anselm Grün, Izkusimo velikonočno veselje

Domišljali so si da imajo vse v svojih rokah:

Njegovo, komaj triletno javno govorjenje bo odnesel veter, čudežni dogodki bodo pozabljeni, peščico zvestih bodo utišali z grožnjami.

V mraku velikega petka so za Njegovo zgodbo že postavili piko.

Ampak **zjutraj je bil kamen odvaljen**, zaman so Ga iskali med mrtvimi.

Njegovo popolno ljubezen je Oče nagradil:

**Velikonočno jutro Ga je pozdravilo med živimi.**

Preteklost, sedanost in prihodnost je presijala neugasljiva svetloba: **Kristus živi!**

Zato ne pozabi, da te išče po samotnih poteh kakor izgubljene ovce, da obvezuje tvoje rane, Dobri pastir.

Čez osebne kalvarije vodi tvojo roko, s teboj išče smisel, upanje naše.

S praznim grobom se vse spremeni.

**Aleluja, aleluja, aleluja!** p. Pavle Jakop

Župnija Ribnica na Pohorju in Sv. Anton na Pohorju  
Tel.: 02/88 80 563 (župnijska pisarna) ali 031/630 081 (Fredí Mlinarič, župnik)

[fredi.mlinaric@rkc.si](mailto:fredi.mlinaric@rkc.si); [fredim@siol.net](mailto:fredim@siol.net)

<http://www.zupnjaribnicanapohorju.si>; <http://www.svetiantonnapohorju.si>